

NOBILISSIMO VIRO
JOANNI HEINRI-
CO SCHULTZIO
SECRETAR.

S. M.

GEORGIUS HEINRICUS CZIMMERMANN

Cur.

h. fol. 4. 147

C. 500.

Inter praesentia publici luctus argumenta, quae
in vitis quibuscunque fusissimas extorquent la-
crymas, nisi Tuus quoque ingemiscentis animi
prostaret dolor, nondum funestissimis ante Manibus
evolutus, nihil admodum occurreret, quo parentalia
haec comitia funebri deplorarentur lamentatione. Eni-
muero qui non solum in sublunari hoc theatro liberalem
ducit vitam, sed eandem perennaturis illustrat ornamen-
tis: qui non tantum immortalitatis instrumenta irretor-
to semper respicit oculo, verum etiam quem

Cinctus lauro per ducit ad astra triumphus,

ibi fas non est, tanta virtutum multitudine doloris mo-
lem opprimente, iniquiore quadam lamentatione non
interdixisse. Quippe etsi suum cuique aetatis gradui de-
cus atque virtus sit, tamen multo gloriosius est, matura
senectute maturiori praelusisse aeternitati; ideo, quod
dum lessum vulgus meditatur, panegyris potius institu-
enda sit, vivo eo, vel in omnium animis, vel in propriis
virtutibus, qui ex ferali Catastrophe vita functus crede-
batur. Scilicet TUUS, olim MAGNIFICUS jam BEA-
TUS GENITOR per amoenas veris ac autumnii illece-
bras, hybernantis quoque Sapientiae feliciter assecutus
imperium, nesciens unquam torpentem animum, nec
desidem langvore spiritum, ut non minorem solo nata-
li, quam ipsius nomini irrogaturus sit iniuriam, animi
redintegrati vitam, Virtutis ebullientis Spiritum, atque
famae nunquam moriturae laudes in dubium revocare
ausus. Quod si dixisse sufficit, celeriore esse Virtutis

cur-

cursum, quam ut longo opus habeat aevo, plus sibi
BEATUS PROCONSUL, quam immortalitatem
fundavit, ad posteros olim transfundendam, qui in
utroque clarissime consenuit, dum in ipso gloria citius,
quam senium adoleverat. Nimirum, quicumque, cum ir-
revocabilem necessitatis legem morti eximere nequeat,
famam aeternitati sacram fieri conatur, securus de vita,
ac perpetuo nomine, subscribente coelo, triumphat.
Quis namque eum opaco mortis involucro obductum
asserat, cujus virtus aeternitatis capax, atque famae in-
tegritas ejusdem praesidiis inviolata custoditur: non
obtinere solum, sed occupat aeternitatem, sic mortales
mortalitatis depositurus exuvias. Proinde non lacry-
mis funesta haec dolendi restringitur materies, neque
fatis tanto luctui vel aeternis suspiriis parentatur, si
eadem sepulchri mole extinctae virtutes sepeliantur:
quas tamen cum BEATUS aeternitatis comites intel-
lexit, posteritati transmisit ad vulneris accepti medelam,
cum ipse ad praemii coronam aeternitati transcribere-
tur. Non hercule ducitur tanti boni jacturae vis ad ex-
ulcerandos superstitem animos, ubi hoc in fatorum con-
silio relictis in memoria nostra virtutibus robur quod-
dam residet, tam acerbum novercantis fortunae docu-
mentum mitigans; quin nec diutius lugeri meruit, cujus
cum funere tot perennia reflorescunt decora. Namque
saepius id agunt benigniora in nos fata, ut praeterlapsae
illam felicitatis memoriam, longo aetatis decursu tan-
dem detritam postliminio quasi figant, atque Surculum

Stem:

Stemmati aequent, quae Virtus, Prudentia, ac Laudes
exquisita similitudine jungant. Enitent ejus rei do-
cumenta maxime, quando reflorescente in tanto FILIO
vita, nunquam BEATI PARENTIS emorientur prae-
conia. Etenim ubi memoriam ab his DEFUNCTI
exuviis ad praesens repeto seculum, quem olim ab vir-
tute celebrem, a sermone sapientem, a consilio pruden-
tem, a tota denique vita commendatissimum miraban-
tur mortales, eundem jam felici hoc temporis articulo in
TE UNO restitutum gratulor. Obstrinxerat nimirum
virtutem *defunctus* GENITOR, ac firmo quasi ad ege-
rat Sacramento, ut ex se jam iidem SCHULTZII,
iidem Phoenices, ac olim iidem Atlantes renascerentur.
Quando enim Naturae severitas in primae legis rigo-
rem rapta grandem multam ac mortalitatem humano
minatur generi, SCHULTZII jam haec optata conti-
git immortalitas, ut alter vivere non desinat, in altero sese
relinquens. Quare si dolorem inter haec sepulchralia
busta, sive ex praesenti BEATI PARENTIS, sive ex re-
centi adhuc amantissimae *Sororis* desiderio suppressere
gemitus non siverint, cogites *illum*, in spolium morta-
litate cessisse, ut immortalis esse inciperet, *hanc* a tur-
bidis ad tranquilliora transmigrasse. Coeterum, quod
superest, Deum supplex veneror, quo Tibi sub spe laetio-
rum temporum laetiores fluere dies jubeat, atque No-
bilem Tuam Familiam in publici honoris dignetur
conservare auctoramentum. VALE. SCRIB. THOR.
CIO MDCCVIII. d. XXI. JUNII.